

Народилася 7 березня 1969 р. В 1991 р. з відзнакою закінчила ЗДУ за спеціальністю «Фізика». В 1991–1994 рр. навчалася у стаціонарній аспірантурі Інституту кристалографії Академії наук Росії (м. Москва).

У 1995 р. захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата фізико-математичних наук, а в 2009 р. отримала диплом доктора філософії. В 2012 р. з відзнакою закінчила ЗНУ. В 2011–2013 рр. навчалася в цільовій докторантурі ДНУ ім. О. Гончара. В 2013 р. достроково захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук. У 2014 р. їй присвоєно вчене звання доцента кафедри менеджменту організацій та логістики.

Автор більше ніж 150 наукових праць, зокрема чотирьох монографій, одного збірника наукових праць, одного навчального посібника, трьох науково-методичних видань, двох патентів і чотирьох авторських свідоцтв.

У 2008–2011 рр. працювала доцентом кафедри менеджменту, а в 2010–2011 рр. — заступником директора з науково-педагогічної роботи Нікопольського інституту ЗНУ. З 2013 р. — доцент кафедри менеджменту організацій та логістики факультету менеджменту ЗНУ. З 2017 р. — професор кафедри підприємництва, менеджменту організацій та логістики факультету менеджменту ЗНУ.

**ГОРОШКОВА
Лідія Анатоліївна**

*Доктор економічних наук,
професор*

З 2014 р. — член спеціалізованої вченої ради Д 12.052.02 Приазовського державного технічного університету, академік Академії економічних наук України, член редколегій фахових видань України, що входять до міжнародної наукометричної бази даних Scopus.

Упродовж 2014–2017 рр. була членом журі всеукраїнських конкурсів та олімпіад. У 2015 р. отримала почесну нагороду Переяслав-Хмельницького національного педагогічного університету — медаль імені Григорія Сковороди. З 2016 р. — почесний професор Переяслав-Хмельницького національного педагогічного університету. В 2015–2016 рр. нагороджувалася грамотами ректора ЗНУ та міського голови м. Запоріжжя.

У 2014 та 2015 рр. отримувала гранти для участі в Міжнародному форумі з енергоефективності та енергозбереження (м. Лодзь, Республіка Польща). З 2016 р. бере участь у гранті в межах проекту «НОМЕ» (контракт між проектом «НОМЕ» та Європейською комісією): «На пути к реформам жилищного сектора: повышение потенциала объединений собственников жилья в Азербайджане, Беларуси, Грузии, Молдове и Украине», Инициатива «Жилищное хозяйство в Восточной Европе (ИВО)» (Німеччина). З 2015 р. — вчений секретар Наукової секції «Науки про Землю» Наукової ради МОН України.

Народився 26 листопада 1927 р. в с. Варварівці Гуляйпільського району Запорізької області. Учасник Другої світової війни. В 1946 р. закінчив Гуляйпільське педагогічне училище, в 1951 р. — Станіславський учительський інститут, в 1958 р. — історико-філологічний факультет Дніпропетровського університету (з відзнакою). З 1962 р. працював викладачем Глухівського педагогічного інституту. Кандидатську дисертацію захистив у 1967 р. в АН УРСР, вчене звання доцента йому присвоєно в 1969 р. В 1966–1974 рр. — викладач, доцент, завідувач кафедри мовознавства, завідувач кафедри російської мови Миколаївського, в 1974–1979 рр. — Запорізького, в 1979–1981 рр. — Полтавського, в 1981–1996 рр. — Кіровоградського педагогічних інститутів. У 1974 р. — проректор, а в 1975 р. — ректор ЗП.

Докторську дисертацію захистив у грудні 1974 р. в АН УРСР, у 1976 р. йому присвоєно вчене звання професора. З 1996 р. — професор кафедри української мови та науковий керівник НДЛ фольклору, говірок, літератури ДНУ.

Досліджує проблеми граматики, словотвору, правопису, орфоєпії, лексикографії, топонімії, антропонімії, ад'єктонімії, катойконімії слов'янських, романських; давньогрецької та латинської мов. Засновник наукових

**ГОРПИНІЧ
Володимир
Олександрович**

*Доктор філологічних наук,
доцент*

шкіл з ономастики та дериватології у Кіровоградському педагогічному інституті, з антропонімії — у Миколаївському педагогічному інституті.

Автор понад 400 наукових праць. Підготував 18 кандидатів наук, четверо з яких захистили докторські дисертації. Був членом спеціалізованих вчених рад із захисту докторських та кандидатських дисертацій в Ужгородському, Одеському, Харківському, Дніпропетровському та Запорізькому університетах, співавтор книги «Українська мова. Енциклопедія» (2000). Обирався делегатом IX міжнародного з'їзду славистів (1983).

Академік АНВО України (1995), заслужений діяч науки і техніки України (1995), лауреат нагороди Ярослава Мудрого (2007), відмінник освіти Узбекистану (1968), відмінник освіти УРСР, відмінник освіти СРСР (1977), заслужений професор Дніпропетровського національного університету (2017). Нагороджений Почесною грамотою Президії Верховної Ради України (1993), медалью ім. А. С. Макаренка (1977), медалью Дніпропетровського національного університету (2008), орденом Петра Могили (2009), медалью «За заслуги перед ДНУ» (2014). Відзначений почесними званнями «Відмінник народної освіти УРСР», «Відмінник просвіти СРСР», «Відмінник народної освіти України».